

РЕШЕНИЕ

№ 4002

гр. София, 13.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 13.07.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Мадлен Петрова

Миглена Недева

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **4277** по описа за **2012** година докладвано от съдия Миглена Недева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно – процесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Директора на Териториална дирекция на Националната агенция по приходите – С. против Решение от 29.02.2012 г. на Софийски районен съд, 94 състав, постановено по НАХД № 15067 / 2010 г., с което е отменено Наказателно постановление № 9054-0021897 от 06.07.2010 г. на Директора на Териториална дирекция на Националната агенция по приходите – С..

С последното на [фирма], [населено място] е наложена имуществена санкция в размер на 520 лева, на основание чл. 185, ал.2, във връзка с ал.1 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за нарушение на чл.41, ал.2 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. на министъра на финансите за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства.

Касаторът твърди, че е нарушен материалния закон при постановяване на атакуваното решение, без да излага конкретни съображения в подкрепа. Искането до съда е за отмяна на съдебния акт и потвърждаване на наказателното постановление.

Ответникът, редовно уведомен, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура счита касационната жалба за

неоснователна.

Административен съд София – град, в настоящия му състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като подадена в срока по чл. 211 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 ЗАНН и от надлежна страна.

Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА, по следните съображения:

Установената от СРС фактическа обстановка съответства на събраните по делото писмени и гласни доказателства и се възприема изцяло на основание чл. 220 от АПК.

За да отмени наказателното постановление, съдът е приел, че при ангажиране отговорността на дружеството са допуснати съществени процесуални нарушения, водещи до ограничаване правото на защита.

Така постановеното решение е правилно.

И настоящият състав напълно споделя мнението, че следва да бъде изоставена порочната практика в наказателните постановления да бъде посочвана само датата на констатиране на нарушението, дори и когато тя съвпада с тази на извършването му, последната следва да бъде изрично конкретизирана.

Съгласно чл.42, т.3 и чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН задължителна част от реквизитите както на акта за установяване на административното нарушение, така и на наказателното постановление е датата на извършване на нарушението. Тази дата следва да бъде изрично определена и посочена от административно – наказващият орган, тъй като последната има важно значение в производството по ангажиране на отговорността, както с оглед правото на санкционираното лице да знае за кое конкретно деяние с описание на всички негови елементи бива подвеждано под отговорност, така и с оглед прилагане на сроковете по чл.34 от ЗАНН, а също и на абсолютната погасителна дейност за преследване.

Непосочването на дата на извършване на нарушението опорочава процедурата по ангажиране на отговорността, като нарушението е именно съществено, т.е. такова, водещо до ограничаване правото на защита на засегнатото лице, което не би могло да бъде saniрано и изправено в хода на съдебната процедура.

В случая, не само не е посочена конкретно датата на извършване на нарушението, но и за дата за констатирането му в акта за установяване на административното нарушение е посочена една дата – 19.04.2010 г., а в наказателното постановление – друга – 24.03.2010 г.

Ролята на съда е единствено да провери законосъобразността на проведеното административно – наказателно производство, но не и да изправя допуснатите в него съществени процесуални нарушения.

По изложените съображения касационната инстанция намира, че крайният извод на СРС за отмяна на атакуваното наказателно постановление е правилен, поради което обжалваното решение следва да се остави в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, ПЕТИ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 29.02.2012 г. на Софийски районен съд, 94 състав, постановено по НАХД № 15067 / 2010 г., с което е отменено Наказателно постановление № 9054-0021897 от 06.07.2010 г. на Директора на Териториална дирекция на Националната агенция по приходите – С..

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.